

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Monasterium S. Petri de Monte in Hispania.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

tano S. Benedicti. In facello quodam veteris huius templi exstat marmor cum hac inscriptione. *Hic sunt reliquiae S. Romani monachi, S. Martini Episcopi, S. Martinæ virginis, S. Petri Apostoli, S. Ioannis Baptista, S. Aciscli,* & aliorum numerō Sanctorum.

Ceterum Patronus huius monasterij non est S. Romanus martyr Antiochenus an. Christi 313. passus, sed S. Romanus monachus ut ex dicta inscriptione liquet. Quis autem fuerit iste Sanctus Monachus in cuius honorem Rex Ciudasuinthus, dictum monasterium fundauerit certò non constat. Ecclesia certè celebrat ac colit S. Romanum monachum, quo ad vitæ necessitatem ministro usus est S. Benedictus ut Romanum breuiarium loquitur 21. Martij. Cuius quidem corpus quietescit Altisiodori in Gallia. Fuit & alias S. Romanus Abbas apud Lugdunum Galliæ, qui cum S. Lupicino vixit in deserto & floruit anno Christi 564. eiusque festum celebratur 28. Februarij.

Monasterium S. Petri de Monte in Hispania.

684.

SItum est hoc monasterium in Vergisco Hispaniæ prouincia vulgo *El Vierzo* nuncupata, estque excitatum à S. Fructuoso, principis illius prouinciæ filio, & Archiepiscopo bracarensi Era 684. Post S. Fructuosum successit S. Valerius qui illud

circa

circa Eram 700. mirificè auxit: quod & postea fecit S. Gennadius, Episcopus Asturicensis collapsum instaurauit ac consecrauit iuxta veterem hanc inscriptionem.

Insigne meritis B. Fructuosis postquam Complutense condidit cœnobium, nomine S. Petri, breui opere, in hoc loco fecit oratorium, postquam non impar meritis Valerius sanctus opere Ecclesie dilatauit. Nouissime Gennadius presbyter cum duodecim fratribus restaurauit. Era D. CCCCC XXXX III. Pontifex effectus, à fundamentis mirifice, ut cernitur, denuo erexit: non oppressione vulgi, sed largitate pretij, & sudore fratrum huius monasterij. Consecratum est hoc templum ab Episcopis quatuor, Gennadio, Astoricense, Sabarico Dumicense, Feruniuio Leyconense, H. Dulcidio Salmanticense, sub Era nouies centena decies quina terna, & quaterna VIII. Kalend. Nouemb.

Ceterum vita S. Fructuosi, itemque S. Valerij Abbatis monasterij S. Petri de Monte, vt & testamentum S. Gennadij exstant apud Prudentium Sandouallum prima parte de Fundationibus monasteriorum benedictinorum in Hispania. Ipsum originale testamentum exstat in Archiuo monasterij S. Petri de monte, quod anno 1575. à se vixum cum alijs plurimis libris manuscriptis, testatur Ambrosius Morales, Philippi

II. Hispaniarum Regis Chronographus. Qui
escit autem S. Gennadius in monasterio S.
Iacobi de Pennalba à se fundato, quod vulgo
S. Genacio nuncupant: estque hodie Ecclesia
parochialis, cuius possessor Abbas vocatur &
dignitatem in Ecclesia cathedrali Asturicen-
si obtinet. Ad tumulum S. Gennadij hodieq;
frequentissimus est piorum hominum con-
cursus. Quiescit ibidem *S. Fortis*, *S. Gennadij*
discipulus & Episcopus Asturicensis, item-
que *S. Urbanus* illius monasterij Abbas.

*Testamentum S. Gennadij Episcopi Asturi-
ensis.*

Sanctissimis, gloriosissimis Dominis tri-
sumphatoribus, post Deum mihi fortissi-
mis patronis, cælorum clauiculario in arce
Apostolatus constituto electissimo Petro, &
quali vocatione Andreæ almifico, Iberiæ
terminos Iacobo clarissimo, atque hero Thom-
æ aëclis Christi & eius Martyribus à con-
stitutione mundi Deo notis Apostolis.

Cliens serius vester Gennadius, pauper
meritis, abundans sceleribus, indignus Epi-
scopi, certissimè credo, firmissimè teneo, &
indubitanter scio, quod vos, ô piissimi & stren-
ui patroni ad unam Domini vocantis vo-
cem, statim omnia quæ mundi sunt, mundo
reliquistis, indefessè adhærentes vestigijs
Saluatoris, ut neque puncto quidem secede-
ris ab illo, etiam neque ad funus patris, se-
ptima